

РЕШЕНИЕ

№ 43191

гр. София, 26.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9567** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК във вр. чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на О. Б. М., непридружен непълнолетен, гражданин на С., подадена чрез адв. М. З., срещу решение № 56 - ОК/06.08.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № 15921/18.07.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, поради издаването му при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Твърди се, че в обжалваното решение, интервюиращият орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел обстоятелствата относими към личното положение на жалбоподателя и държавата на произход. Моли съда да отмени решението и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане по същество на молбата за закрила с вх. № 15921/18.07.2025г. по описа на ДАБ - МС.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят е редовно призован, но не се явява лично и не се представлява.

Ответникът- интервюиращ орган на ДАБ при МС /А. К./, редовно призован, се представлява от юрк. Й. П., която оспорва жалбата. В хода на устните състезания пледира за нейното отхвърляне и потвърждаване на атакувания акт, поради издаването му при правилно приложение на материалния закон и без да са били допуснати нарушения със съществен характер на процесуалните правила.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

На 07.08.2024 г. от О. Б. М. е поискано предоставянето на международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин- сунит, семейно положение - неженен, непридружен непълнолетен, ЛНЧ [ЕГН].

На 04.09.2024г. е проведено интервю с О. Б. М.. Той е разказал, че е напуснал нелегално С. през август 2024 г. и през Т., с помощта на трафиканти е пристигнал в България отново нелегално. Бил е в група от много лица като него. До напускането си на С. е живял в заедно с майка си, брат си и двете си сестри в [населено място]. Има друг брат, който живее и работи нелегално в К. и им изпраща пари. Баща му е починал през 2014 г. при бомбардировка в града. До напускането му, [населено място] е бил под контрола на правителството, които части, често влизали в стълкновение с въоръжени групировки от опозицията. Всеки ден, той и семейството му се чудели как да оцелеят по време на въоръжените стълкновения. Основната причина за напускане на страната е войната, започнала през 2013 г., която не е приключила и до момента. Всеки ден имало сблъсъци и престрелки, между правителствените сили и групи на опозицията, включително и в центъра на града. Стреляло се с автомати, поради което не можело да се излезе навън. През 2015 г. войници нахлули в жилището на братовчед му и го застреляли, защото не искал да им даде вещите си. В момента липсвали функциониращи училища и болници, дори понякога нямало и хляб за ядене. Оспорващият заявява, че го е страх от режима и не желае да се върне в С., иска по-добро бъдеще за себе си и своето семейство.

С решение № 12007/18.11.2024 г. председателят на ДАБ при МС е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на О. Б. М.. Срещу това решение е била подадена жалба до Административен съд София- град, който е постановил решение № 5249/14.02.2025г. по дело № 12450/2024г. С него е била отхвърлена жалбата на О. Б. М., срещу решение № 12007/18.11.2024 г. на председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец. Със съдебния акт е било отменено решение № 12007/18.11.2024г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, в частта, в която е отказано предоставянето на хуманитарен статут, и е върната преписката на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за ново произнасяне.

С решение № 6861/23.06.2025г. по дело № 2996/2025г. на ВАС на РБ, е било отменено решение № 5249/14.02.2025 г. по дело № 12450/2024 г. по описа на Административен съд София – град, в частта, с която се отменя по жалба на О. Б. М., решение № 12007/18.11.2024г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, в частта, в която му е отказано предоставянето на хуманитарен статут, и е върната преписката на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за ново произнасяне. Вместо това е постановено отхвърляне на жалбата на О. Б. М., против решение № 12007/18.11.2024г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, в частта, с която му е отказано предоставянето на хуманитарен статут.

На 18.07.2025 г. от О. Б. М. е подадена последваща молба за закрила рег. № 15921. Към нея той прилага декларация от своята майка, в която тя го уведомява, че в С. той е бил обявен за издирване от новите управляващи власти по обвинения, че е поддръжник и симпатизант на стария политически режим. Жалбоподателят посочва, че никога не е участвал в политически партии, организации, но факта, че е поставен под наблюдение и издирване от службите, създава реална и непосредствена опасност за живота, здравето и свободата му, в случай, че се върне в С..

В писмото майка му излагала, че ако той се върне в С. ще бъде веднага арестуван, поради това, че е обвинен в политическа нелоялност. Моли на основание чл. 76б, ал. 1, т. 1 от ЗУБ да бъде допуснато производство по предоставяне на закрила, тъй като връщането му в С. би довело до реален риск от тежки нарушения на основни човешки права, вкл. и забраната за изтезания и нечовешко третиране по чл.3 ЕКПЧ.

На 07.08.2024 г. молителят се е запознал с Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република България, удостоверено с негов подпис и с този на преводач. В част „Производство за предоставяне на международна закрила“ - „До произнасянето по молбата Вие сте длъжен да представите своите доказателства, като в случай че не ги представите, произнасянето ще се извършва без тези доказателства“, и в част „Последваща молба за предоставяне на международна закрила“ – „преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество се преценява нейната допустимост с оглед на това дали се позовават на нови обстоятелства от съществено значение за личното ви положение и относно държавата ви по произход. В срок до 14 работни дни от подаването на молбата /.../ интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение“.

С решение № 56-ОК/06.08.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба рег. № 15921/18.07.2025 г. на О. Б. М. до производство по предоставяне на международна закрила с аргумент, че не се откриват нови обстоятелства.

В мотивите на решението, административният орган е посочил, че от приложените към молбата писмени доказателства не се установяват нови обстоятелства по смисъла на закона, наличието на които е предпоставка за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова.

Решението е връчено на адресата му на 28.08.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице – негов адресат, който е неблагоприятно засегнат, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на жалбоподателя и респ. да водят до отмяна на акта, съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

От тълкуването на тази разпоредби се обуславя извод, че в тежест на молителя е да представи

писмени доказателства на органа, въз основа на които последният да вземе решение. В случая, се представят нови писмени доказателства- декларация от А. М. Х. вх. № 15921/31.07.2025г. с дата на написване 14.07.2025г., в която се посочва, че „нейният син О. е издирван по обвинения в лоялност към предишния режим, въпреки, че това не е вярно. Въз основа на тези фалшиви обвинения, той подлежи на незабавен арест от настоящите сирийски власти, ако се завърне в С.“. Тази декларация е частен свидетелстващ документ, който не обвързва съда с материална доказателствена сила, а единствено представлява едно изявление на лицето, за което жалбоподателят твърди, че е негова майка.

Настоящият съдебен състав намира, че ответникът не е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, а това се следва и от характера на административното производство. Според чл.13, ал.2 ЗУБ, преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя или относно държавата му по произход. Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост, това е въпрос на анализа, който се прави по същество.

Не се установява нарушение и на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ - липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение; присъствал е преводач и назначен процесуален представител адв. М. Ц. З.. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ.

На трето място, необходимо е да се извърши преценка за законосъобразността на акта за съответствието му с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ. В тази връзка нови факти и обстоятелства се възприемат като „новооткрити“, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при първото разглеждане на молбата за закрила. Т. ново обстоятелство представлява и намирането на нови документи в подкрепа на твърденията на кандидата. По идентичен начин, доказателствата могат да бъдат новооткрити, т.е. издадени преди предходното решение, но лицето да се е снабдило с тях след влизането му в сила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в приключилите производства.

В конкретния случай, кандидатът формално е приложил към молба вх. № 15921/18.07.2025г. нови писмени доказателства, но не е изпълнено допълнителното изискване на чл. 33, ал. 2, б. „г“ и чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – тези документи да са от съществено значение за личното му положение или за страната по произход.

Не се констатира каквато и да е било промяна в личното положение на О. Б. М., основано на раса,

религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от водещо значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. Кандидатът не ангажира доказателства за членство или симпатизанство в политическа партия, както и за действия, насочени срещу него в това му публично качество. Не се твърди, че О. Б. М. е изразявал критично, опозиционно мнение и несъгласие с настоящия политически режим в страната. Не са обосновани твърдения за осъществено спрямо О. Б. М. преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост.

Предвид това подлежи на анализ ситуацията в държавата му произход – С..

Към настоящия момент, с оглед обстановката в С. не са налице основания за преразглеждане на молбата за закрила на жалбоподателя, съответно за допускане на последващата му молба до производство по предоставяне на закрила. От справки с вх. № МД-02-422/04.08.2025 г. и вх. № МД-02-423/05.08.2025г. за актуалната политическа и икономическа обстановка в С., може да се направи извод за значително подобрене на цялостната ситуация по отношение на сигурността в страната, като това подобрене има траен и устойчив характер.

След падането на режима на президента Б. А., на 8.12.2024 г. преходното правителство, сформирано от „Х. Т. ал Ш.“ обявява обща амнистия. В бюлетина на ВКБООН е посочено, че към 12.06.2025г. в провинция Д., пребивават 66 480 вътрешно разселени лица и 24 122 души, завърнали се в района от вътрешно разселване. От чужбина са се завърнали в окръзите на Д. 71 498 лица от началото на 2024г. Посочено е, че ВКБООН продължава да подкрепя завръщането на сирийските граждани в техните райони на произход, като осигурява транспортна и логистична подкрепа, раздават се хранителни кошници и хигиенни комплекти, психосоциална и правна и финансова помощ. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често срещаните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Изложено е, че на 13.05.2025г. президентът на САЩ Д. Т. е заявил, че ще разпoredи отмяна на санкциите срещу С., което отваряло пътя за по-голямо участие на работещите в хуманитарни организации и улеснявало чуждестранните инвестиции и търговията, докато страната се възстановява. Данните за актуалната ситуация в С., сочат, че сирийските граждани могат да се завърнат в мястото и района на постоянно местожителство, както и да се установят в множество от зоните в страната, контролирани от правителствените сили, включително и в провинция Д., в която ситуацията не може да се определи като такава на безогледно насилие и към момента. Новите власти са съсредоточени върху възстановяването на С. и нейните

институции. След провеждане на преговори С. демократични сили (SDF) се съгласяват да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурата на новото сирийско правителство. В заключение, в С. има създадени условия за безопасен и нормален живот и вече поет политически преход към изграждането на по-добро бъдеще за гражданите.

Липсват данни по делото, семейните връзки да не могат да се запазят и да се развият в държавата на произход на жалбоподателя. Административният орган, подробно, обстойно и последователно е изследвал твърденията и опасенията на О. Б. М., анализирал е положението в С. и писмените доказателства, поради което е формирал правилен извод, който следва да се потвърди изцяло.

Жалбоподателят не доказва по несъмнен начин нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК, конкретно за него като личност, които да представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на приетите писмени доказателства, в.т.ч. справка № МД-02-422/04.08.2025 г. и вх. № МД-02-423/05.08.2025г. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в тези справки, които на основание чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече и, че са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа тази информация.

Не може да се приеме, че със самото си присъствие в родния си [населено място] или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. Липсват данни на член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се оборва горното твърдение.

Не са представени и доказателства, които да опровергават извода, че О. Б. М. е мигрант съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации.

Липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими

доказателства, формира извод, че О. Б. М. цели допускане на молбата до производство по предоставяне на международна закрила единствено по лични причини, но не и на основание нови обстоятелства, които са от съществено значение за неговото положение или относно държавата му по произход.

В заключение: предвид собствената бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е радикално променена, съдът приема, че правилно последващата молба вх. № 15921/18.07.2025г. не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Причините за напускане на С. вече са били изложени и обсъдени в предходното административно производство. Оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена, като изцяло неоснователна.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК във вр чл.85, ал.1 ЗУБ,
Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Б. М., непридружен непълнолетен, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез адв. М. З., срещу **решение № 56 - ОК/06.08.2025 г.** на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № 15921/18.07.2025г. до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.85, ал.3 ЗУБ.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: